

POŠKOLÁK

PÍŠÍ A KRESLÍ ŽÁCI ZÁKLADNÍ ŠKOLY CHVALKOVICE

Zase jsme vstoupili do nového školního roku. I letos naše škola přivítala více žáků, než ji opustilo, což nás velice těší. Před dvěma lety jsem řešil spolu s ostatními tíživou otázku, jestli se nám podaří školu udržet. Děti bylo ve škole celkem 97 a při kapacitě 200 žáků se nám obzory jeví jako chmurné. Budoucnost školy řešila též školská rada i vedení obce. V tomto školním roce naši školu navštěvuje celkem 120 žáků. Rovněž mateřská škola musela zvýšit svou kapacitu a je téměř obsazena. K osmnácti novým prvňáčkům se také připojilo několik dětí do páté třídy, které k nám přišli ze ZŠ ve Velkém Třebešově. Tento zájem o naši školu těší všechny učitele, vedení školy a ty, kteří se o děti starají i ve volném čase či školní jídelně. Je to pro nás důkaz, že zájem mezi rodiči a dětmi o naši školu vzrůstá.

I letos již došlo nebo dojde k dílčím změnám, které mají za cíl naši školu změnit a posunout zase kousek dál. Tou první, již realizovanou, se stalo vaření pro veřejnost. Od 1. října můžete ve školní jídelně nakupovat obědy pro své blízké, nemusím podotýkat, že školní stravování prošlo mnohými změnami oproti dávné minulosti. Snažíme se vařit zdravě, chutně a za přijatelnou cenu. Protože se chceme zlepšovat i v této oblasti, plánujeme v čase jarních prázdnin návštěvu jiné školní jídelny a také kurz vaření tradičních českých jídel v modernějším provedení od šéfkuchaře jedné z hradeckých restaurací.

Další potěšitelnou zprávou se pro nás stal zisk bronzového odznaku etické školy. Neznamená to pouze, že na našich webových stránkách a dveřích přibude samolepka a logo. Je to výsledek poměrně rychlého výchovně-vzdělávacího působení všech pedagogů této školy. Počátek nebyl vůbec jednoduchý. Střetávala se různá stanoviska, od naprosté podpory myšlenky etické výchovy až po její odmítnutí, neboť se již jedná o součást jiných předmětů, zejména občanské výchovy. Jako samostatný předmět byla etická výchova zařazena do výuky šestého ročníku. Etická výchova není ale jen o předmětu, je to každodenní školní realita, komunikace s dětmi, s dospělými, je to způsob řešení výchovných problémů, zkrátka jde o celkové klima školy.

I v jiných oblastech se nám celkem dařilo. Dne 18. srpna jsme podali další projektovou žádost. Projekt se jmenuje „Polytechnické vzdělávání - Chvalkovice“, registrační číslo CZ.1.07/1.1.00/57.0751 a je dotován z prostředků Evropské unie pro oblast podpory 1.1 – Zvyšování kvality ve vzdělávání, Operačního programu Vzdělávání pro konkurenceschopnost. Dne 17. září přišel email, který potvrzoval, že naše žádost byla akceptována. Duší celého projektu se stala paní učitelka Smolová, která také bude realizovat hlavní aktivity tohoto projektu, o jehož průběhu budete informováni na našich webových stránkách. V okamžiku, kdy píši tyto řádky, již vím, že budeme zkoušet naše dotační štěstí dále a ve spolupráci s obcí žádat grant z prostředků Královéhradeckého kraje na výměnu oken.

Protože školství prochází celou řadou změn a štěstí přeje připraveným, i v letošním školním roce jsem si naplánoval účast na několika konferencích. Nejdůležitějšími jsou: Škola pro budoucnost - budoucnost pro školu, která se koná v budově Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky a školství 2016.

Závěrem tohoto článku bych chtěl všem čtenářům popřát krásné Vánoce prožité v okruhu vašich blízkých. Sám bych vyslovil přání, abyste nám zachovali i v příštím roce svou přízeň. Zejména bych chtěl popřát vše nejlepší své kolegyni *Kateřině Marelové*, která nás již vbrzku opustí, aby nastoupila mateřskou dovolenou. Také bych chtěl poděkovat všem zaměstnancům školy za práci, kterou vykonávají a našim přátelům, kteří nám různou formou pomáhají.

Mgr. Petr Hlávka, ředitel školy

Kdo měl pěkné vysvědčení

1. stupeň – *samé jedničky*

1. třída

Cabicar Martin
Geřko Karel
Hofman Petr
Jarešová Hana
Kavan Matyáš
Klíma Tomáš
Lonc Václav
Nýčová Lenka
Říha Matěj
Švecová Viktorie
Žďárská Šárka

2. třída

Al Sofy Horác
Exnar Jiří
Jochová Stanislava
Koukolová Kateřina
Sládková Tereza
Šiborová Anna

3. třída

Bittnerová Kateřina
Fof Vojtěch
Jaro Matěj
Jochová Adéla
Martinec Filip
Prouza Michal

4. třída

Jelínek Tadeáš
Kudrnáčová Natali

5. třída

Nikdo ☹

2. stupeň – *vyznamenání*

6. třída

Nýčová Jitka
Paar Michal
Provazník Lukáš
Středová Lucie

7. třída

Dědková Adéla
Kaněra Tomáš
Nováková Natálie
Šiborová Adéla
Volfová Kristýna

8. třída

Jareš Antonín
Ješátková Anna
Laštovičková Jana

Martincová Kateřina – *samé jedničky*
Žďárská Eliška – *samé jedničky*

9. třída

Bittnerová Kristýna
Kapounová Karolína
Koláčná Tereza
Prokop Šimon
Teuber Pavel

Školní výlet

Ve dnech 17. až 19. června jela 8. a 9. třída na školní výlet do Žamberka. Ráno jsme se sešli na nádraží v České Skalici v 10:15, kde nás již čekala paní učitelka

Marelová a Ulrychová. V 10:30 jsme už seděli ve vlaku do Hradce Králové, kde jsme přestoupili na přímý vlak do Žamberka. Vystoupili jsme na nádraží, odkud jsme šli pěšky do kempu, což bylo asi 1,5 km. Když jsme došli do kempu, tak nám paní učitelky rozdaly klíče od chatek a my se šli zabydlet. Poté kdo chtěl, se mohl jít koupat do aquaparku, který byl hned vedle kempu. Po

koupání nám byla ještě trochu zima, a tak jsme se šli převléknout a šli jsme na večeri do restaurace. Byl kuřecí řízek. Mňam. Když jsme se najedli a chvíli jsme si odpočinuli, šli jsme na

procházku na náměstí, kde nám daly paní učitelky úkoly. Měli jsme najít, kolik stojí parkování na jednu hodinu, od kolika otevírají v pekařství, potravinách a na obecním úřadě. Ti, kteří byli nejrychlejší, mohli jít nazpět normálně a ostatní měli běžet. Poté jsme už měli volno. Večerka byla v 22:00, ale skoro nikdo nespál. Ráno jsme měli budíček v 7:30 a v 8:00 jsme už měli čekat před chatkou našich učitelek. Procházkou jsme

se prošli na náměstí, kde jsme si koupili snídani. Asi v 9:30 jsme vyšli na celodenní túru na přehradu Pastviny. Cesta tam a zpět trvala kolem sedmi a půl hodiny a za tu dobu jsme ušli 26,6km.

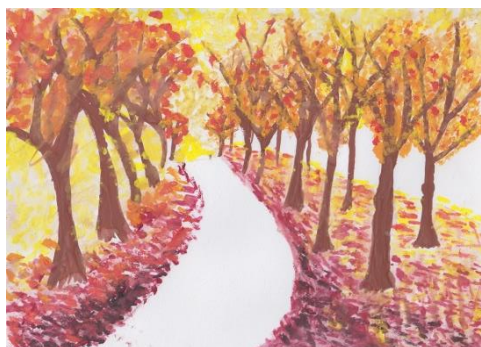
Cesta byla trochu únavná a táhlá, ale bylo to fajn. Když jsme se vrátili, byli jsme docela unavení a většina se šla osprchovat. Do večerky jsme si mohli už dělat, co jsme jen chtěli. Ráno bylo stejné jako ve středu a ve čtvrtek - dojít si pro snídani a zpět, následovalo balení věcí a

úklid v chatkách, svléknout povlečení a minimálně zamést celou chatku. Před naší chatkou se najednou skoro všichni sešli a začali jsme si tam navzájem hrát s vlasy a dopadlo to tak, že každý kdo měl dlouhé vlasy, měl copánek. Pak jsme si udělali poslední společné fotky. Jednu, kde byli otočení zády všichni, kteří měli cop a druhou společnou na závěr. Potom jsme se naobědvali a šli jsme předávat chatky. Poté jsme pomalu šli na nádraží a cestou jsme si udělali zastávku na náměstí, kde si pár lidí šlo koupit zmrzlinu a šli jsme dál. Ve vlaku skoro všichni usínali a v Hradci Králové jsme zase museli přestoupit. V druhém vlaku jsme nastoupili do nejplnějšiho vagonu, který jsme našli, víc jak polovina musela stát. Až v Jaroměři si mohli sednout i ostatní. Do Skalice jsme přijeli v 15:30, kde na nás už čekali rodiče a jeli jsme domů. Výlet se nám líbil, a co jsme se nějak společně bavili, tak bychom si ho všichni protáhli alespoň o dalších pár dnů.

Napsaly: **Jana Laštovičková, Klára Špačková, Petra Kalinová** – 9. třída

Klára Špačková – 9. třída

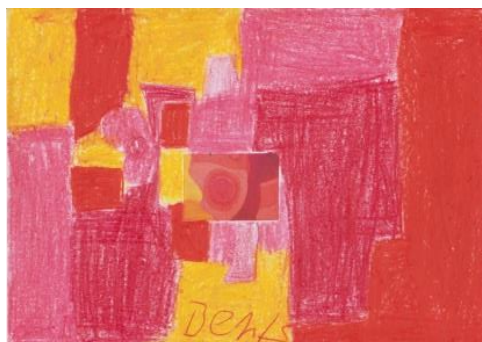
Adéla Izáková – 5. třída

Jan Hanel – 5. třída

Eliška Žďárská – 9. třída

Denisa Hrušková – 5. třída

Martin Dvořák – 5. třída

Vzpomínka na prázdniny

Dne 27.6. začaly letní prázdniny. Pro všechny to byla úleva. Ze začátku prázdnin jsem moc nevěděla, co dělat, ale později jsem se svou nejlepší kamarádkou Denčou chodila ven. Dělali jsme různé skopičiny a pořád jsme něco vymýšlely. Jednou jsme jely s mamkou do Jaroměře do bazénu a tam nás s Denčou napadlo, že bychom sem mohly jezdit častěji a samy. Potom jsme si tedy doma na internetu našly spojení, která jedou do Jaroměře, a jely jsme. Byla to docela sranda, protože jsem vůbec nevěděla, kde máme vystoupit. Nějak jsme tedy vystoupily a šly jsme do bazénu. Bylo ráno asi 9:00, takže voda byla ještě docela studená, ale později se oteplovala. Hrozně jsme si to tam s Denčou užily. Mají tam ještě klouzačku, ale po té Denča vůbec nechtěla jet. O další dny později jsme se zase domluvily, že bychom spolu mohly jet. Opět jsme nasedly do autobusu a jely.

St'áňa Jochová – 3. třída

Tentokrát jsem věděla, kde vystoupit. Došly jsme k bazénu a právě začala ta sranda. Před vchodem seděl jeden pán. S Denčou jsme k němu přišly a on nám řekl, že někde překopli trubku a teď to hledají. My jsme byly moc našťavané, protože bylo kolem 9:00, a pro nás měli přijet až v 16:00. Pán nám také řekl, že by to měli otevřít tak v 11:00, ale ať prý na to nespolečáme. No a co teď... My jsme musely zavolat domů a říct jim, co se děje. Problém byl ale v tom, že ani jedna z nás neměla kredit. Takže mě napadlo, že bychom někoho mohly poprosit, abychom si mohly od někoho zatelefonovat. Šly jsme do nějaké ulice a tam jsme objevily nějaký obchod se starožitnostmi. Vešly jsme tam. Byl tam pán, a protože se Denča bála zeptat, musela jsem já. Zeptala jsem se, jestli si nemohu zatelefonovat, a vysvětlila mu situaci. On pochopil a půjčil mi mobilní telefon. Zkoušela jsem volat mamce, ale ona to nebrala. Pak Denča zkusila zavolat tat'kovi, ale ten to taky nebral. Tak nám nezbylo nic jiného než poděkovat a jít zase směr k bazénu. Když už jsme byly skoro tam, potkaly jsme pana ředitele. Byly jsme hrozně nadšené, protože jsme tu alespoň nebyly samy. Vysvětlily jsme mu to a on nám dovolil si zatelefonovat. Řekla jsem mamce, co se stalo, a řekla jsem jí, ať si pro nás přijede tak v 19:00. Pak jsme šli i s panem ředitelem k bazénu a čekali a čekali. Potom nám řekli, že tak mezi 13:00 a 14:00 hodinou by to mohli znovu otevřít. My už byli unavení a polámaní a ještě do toho svítilo slunce. Pak to konečně otevřeli. Byli jsme tak nadšení. Šli jsme se převléct a

Kát'a Koukolová – 3. třída

hurá do bazénu. Jako naschvál se zatáhlo. Byla nám zima, a tak jsme vylezli ven z bazénu a šli si sednout. Zase jako naschvál začalo svítit slunce. Pak už jsme jen plavali. Další dny se nic nedělo, ale potom jsme se zase rozhodly jet. Přijely jsme tam a konečně se mi podařilo Denču dostat na klouzačku. Pak tam ona nemohla dostat mě. Denče se to tolik zalíbilo, že chtěla jezdit pořád. Pak byl ale zase čas jet domů.

Napsala: **Adéla Šiborová** – 8. třída

O prázdninách jsem byla na dovolené ve Vranově nad Dyjí, který je na Moravě. Jeli jsme tam asi 4 hodiny. Když jsme tam dojeli, tak jsme šli do naší ubytovny a vybalili jsme si tam věci. Po chvíli jsem se šla koupat s tat'kou do Vranovské přehrady. Voda byla příjemně teplá. Když jsme se vrátili do ubytovny, tak jsme zjistili, že se k nám přijede podívat teta ze Znojma asi kolem 18. hodiny. Když bylo asi 17:45, domluvili jsme se, že se sejdeme v nějaké restauraci. Byli jsme s tetou asi do 21. hodiny a pak jsme šli nazpátek. V jedné restauraci byla živá hudba a na druhé straně, kde byla další restaurace, tak tam se opékalo prase. Tak jsme si tam sedli, kde byla živá hudba a

Tadeáš Černík – 3. třída

Nikola Murynová – 5. třída

jsme tam dorazili, tak jsme si šli koupit hodinky za 2 tisíce. Potom jsme šli vybrat skříňku, do které jsme si dali oblečení a tak dále. Když jsme si ji našli, tak jsme konečně vešli do toho ráje vody. Prvně jsme si ale museli vybrat lehátka a pak jsme vlezli do vody, která měla asi 30 stupňů. Pak jsem se s tatškou vydala na tobogány. Nejdříve jsme se vydali na normální bez nějakého kruhu nebo jiných věcí. Když jsme

Adam Lesk – 4. třída

v takovém bazénku, kde jsme si pak měli vzít kruh a pokračovat dál v cestě tobogánem. Až jsme dojeli, tak jsme chtěli ještě jednou, protože to byl takový tobogán, který se mi hodně líbil. Pak jsme se rozhodli jít ještě na jeden tobogán, na který je kruh pro dva lidi. Až jsme ho měli,

Lucie Kunová – 1. třída

tak jsme šli do poschodí a sjeli jsme ten tobogán. Bylo to v něm hezké, osvětlené různými barvami. Ale pak to tam zhaslo a neviděli jsme nic. Trošku jsem se bála těch zatáček, u kterých se mi zdálo, že asi vypadnu, nakonec to bylo v pořádku. Pak jsme se šli zase koupat, ale do jiného bazénu, ve kterém byly super prolézačky, a já jsem je musela samozřejmě všechny překonat. V tom bazénu byla ještě skluzavka, tak jsem ji taky vyzkoušela. A pak jsme už šli zase do bazénu, ve kterém jsme vždycky. Pak jsme šli teda zase na ty tobogány a tentokrát jsme chtěli vyzkoušet ten asi nejhorší, co tam byl. Byla to taková rampa a pořádně děsivá. Ale i tak jsme jí chtěli překonat. Když jsme vyšli schody tak jsem začala mít trochu strach, protože to vypadalo z vrchu ještě trochu děsivěji než ze spodu. Když jsme to sjížděli, bylo to, jako kdybychom padali z hory, a na druhé straně rampy jsem musela pořádně držet, protože bych skoro spadla. Potom jsme už odjížděli a já jsi ten den skvěle užila.

Napsala: **Lucie Čepová** – 6. třída

Lenka Nýčová – 2. třída

Jakub Petr – 1. třída

Šárka Žďárská – 2. třída

Matěj Fendrych – 1. třída

Petr Hofman – 2. třída

Al Sofy Heřman – 1. třída

Čapí hnízdo aneb toužebně očekávaná zahrada dětí z Mateřské školy na Velké Bukovině

Přestože na živého čápa v naší nové školkovské zahradě nenarazíte, je hnízdem dětí z naší školky. Dominuje mu dřevěná karikatura čápa a její název vyplývá z tradičního erbu obce Chvalkovice.

Toužebně si nejen naše děti přály zahradu, kde by mohly trávit společné chvíle.

Bezpečnost a motivační prvky byly hlavním hnacím motorem pro její realizaci. Díky panu řediteli Hlavovi, který se postaral o zprostředkování grantu, i paní Smetanové a jejímu týmu zahradních architektů byl grant schválen. Samozřejmě nesmíme opomenout nezanedbatelnou spolupráci obce, která se spolupodílela jak na finanční stránce věci, tak i práci, která byla pro výstavbu potřebná a bez níž by zahrady nebylo.

V červnu jsme uspořádali „Zahradní slavnost“, při které nám pan starosta Miroslav Kališ zahradu slavnostně předal. Maminky nám připravily pohoštění a děti jim za odměnu vystoupily pohádkou a tancem na slavnou pomádu. Zároveň jsme se rozloučily s budoucími školáky, kterých bylo letos dvanáct. Bylo to krásné slunečné odpoledne plné smíchu a objevování tajů naší nové zahrady.

Možná se zdá, že je to konec pohádky, ale vlastně je to její začátek. Zahrada nás bude doprovázet celým našim školním plánem a děti? Ty, už teď hrají své první role...

DR

PRVNÍ DEN V PRVNÍ TŘÍDĚ

Prázdniny a s nimi horké léto utekly jako voda a ani počasí 1. září nenaznačovalo, že už začíná nový školní rok. Ale

opravdu tomu tak bylo. Pro mnohé starší žáky tento den nebyl ničím neobvyklým, ale prvňáčkům se otevřel úplně nový svět. Poprvé vstoupili do prosluněné a vyhráté první třídy s rodiči a prarodiči. Útulně vyzdobená a nástěnkami doplněná místnost napovídala, co naše nové prvňáčky ve škole čeká, čemu se budou učit. Při slavnostním zahájení nechyběl ve třídě pan starosta obce, pan ředitel školy a paní vychovatelka ŠD. Ti ve škole děti přivítali, popřáli jim mnoho štěstí a radosti při školních činnostech. Pan starosta přidal rodičům pro jejich děti finanční pozornost od Obecního úřadu ve Chvalkovicích. Ve třídě panovala veselá atmosféra, všechny děti se představily a pro vzpomínku

na 1. den v 1. třídě jim byly předány pamětní listy a první malé dárečky. Nechyběl první zpěv, říkanka, prohlídka pomůcek na lavici, ukázka interaktivní tabule s pohádkou a psaní písmen na mazací tabulku. Letošní vítání v první třídě bylo radostné a ještě radostnější proto, že se nám představilo 18 krásných žáků - devět holčiček a devět chlapců. Patří mezi ně: *Al Sofy Heřman, Fendrych Matěj, Fialová Karolína, Hanelová Hana, Hoffmanová Leontýna, Hylmarová Markéta, Jaro Jakub, Jochová Nikola, Kozák Daniel, Kunová Lucie, Macháčková Iva, Matoušová Nikola, Mertlík Petr, Petr Jakub, Pokluda Michal, Sehnal Michal, Smetanová Eliška a Vohnout Antonín.* Vítejte ve světě školáků! Všem dětem přeji úspěšný start do školního roku 2015-2016, získat co nejvíce jedniček a veselých obrázků, užívat si a radovat se z každého dne, těšit se do školy na hodnou paní učitelku, která je bude mít ráda, naučí je číst, psát a počítat, na partu kamarádů, kteří se mají rádi.

JB

ADAPTAČNÍ POBYT PÁTÉ TŘÍDY

Vše začalo ráno v pondělí, kdy se do školy přihnalo dvaadvacet pátáků. V rukou nesli batohy a spacáky, někteří je sotva zvládli unést.

A poté hurá na hřiště. Počasí nám sice nepřálo, venku byla pěkná zima, a dokonce mrholilo, ale to nám nemohlo zkazit náladu. Na hřišti na nás čekal pán, kterému jsme měli říkat Honza, a slečna Anička. Vysvětlil nám, že se o nás budou starat, vymysleli pro nás náplň na dva dny a my čekali, co se bude dít. A dělo!

Nejdřív jsme museli zachránit horolezce, který uvízl na stráni za tělocvičnou, to byl Jakub, Honzův kamarád. Ten nám vysvětlil, že horolezci musí být parta.

Na horách se musí na sebe spolehnout a musí se dobře znát. Tak jsme hráli hru a seznamovali se.

Pak jsme šli do tělocvičny, kde jsme si vyráběli průkazku horolezce. Teprve potom začala naše výprava. Rozdělili jsme se na týmy a vyrazili do okolí, kde jsme plnili úkoly a za to získávali lístečky s pravidly. Po návratu jsme si museli vybrat pravidlo, které celý tým bral jako nejdůležitější. Bylo to těžké, každý prosazoval něco jiného. Nakonec zvítězil týmový duch a my se dohodli. To už nám vyhládlo, štěstí, že na nás čekal ve škole oběd.

Po obědě jsme měli chvíli čas na odpočinek. Někdo si chystal spaní (holky se rozhodly, že budou spát odděleně od hochů), někdo se válel ve spacáku a nabíral síly na odpoledne.

Venku jsme hráli hru, kde šlo o naši paměť. Učili jsme se básničky, které jsme nejdřív museli objevit a zapamatovat si. Pak jsme běželi k hranici, kde jsme básničku museli naučit někoho z našeho týmu a ten ji běžel říct do základny Honzovi. Ten tým, který zvládl nejvíc básniček (14 z 21), tak vyhrál.

Potom byla svačina. A vše pokračovalo. Zábavné bylo malování týmových vlajek, kdy jsme museli malovat prsty, nosem, loktem a patou. Trochu jsme se zamazali, ale i tak to byla legrace. Hlad nás vyhnal na večeři. Mysleli jsme si, že bude konečně klid, ale Kuba přichystal další hru. Tentokrát po škole. Zase jsme běhali a hledali informace, tentokrát o nejvyšších horách světa. Moc nám to nešlo, ale nikdo se nezlobil.

Když se setmělo, svázali jsme se lanem a vydali se na cestu na vrchol (tedy to říkal Honza), my jsme ve skutečnosti šli na hřiště. Tam nám zavázali oči a dovedli nás do tělocvičny. Když jsme si směli sundat šátky, tak jsme užasli. Všude hořely svíčky, my jsme pili čaj a jedli buchtu (od našich kuchařek) a líčili si dojmy z celého dne. Bylo to tak hezké, že se nám ani nechtělo spát.

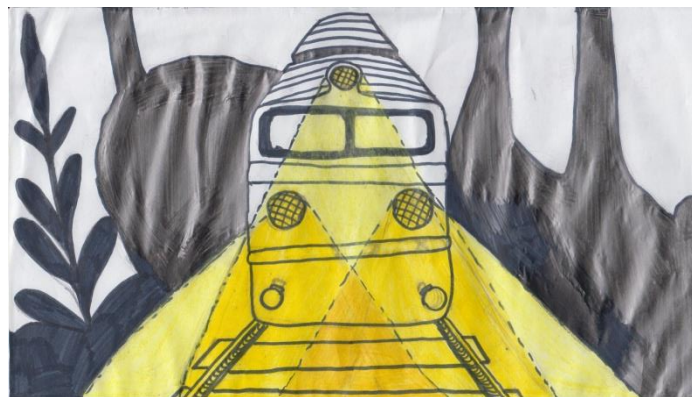
Vše hezké končí, ale my jsme měli před sebou ještě celou noc a den. Přes naše protesty, že spát nejdeme, se nakonec ukázalo, že jsme byli utahaní jako koťata. Takže v noci byl klid, který byl i ráno. Nikomu se nechtělo vstávat. Po snídani nás ale čekal sestup z vrcholu dolů. A ten byl tak náročný. Celé dopoledne jsme venku na hřišti plnili další úkoly. Počasí se umoudřilo a bylo tepleji. Po skončení jsme dostali meloun a ještě jsme si zkusili žonglování.

Všechno ukončil oběd ve školní jídelně, ale to na někoho už čekali rodiče. Kuba nám slíbil, že se ještě uvidíme. Vynasnažíme se, abychom ho nezklamali a dokázali mu, že jsme správná parta, která spolu dokáže držet i když není na horách, ale ve škole.

Výlet technického kroužku

Dne 18.září jsme šli jako každý den do školy. Po vyučování jsme jeli s paní učitelkou Ludmilou Smolovou na výstavu vláček v České Skalici. Vystoupili jsme na náměstí. Cestou jsme se stavili na zmrzlině u Rosy. Došli jsme k budově, ve které se měla konat výstava. Když jsme vešli, paní učitelka nám zaplatila vstupné. Výstavu pořádali modeláři z České Skalice. Měli tam vláčky na elektriku, které si sami řídili, pak tam byla hrací dráha pro malé děti a stavebnice merkur. Výstava se konala ve dvou sálech. Když jsme odešli, stavili jsme se na posilovacím náčiní před vchodem. Cestou k autobusu jsme se stavili v Penny. Kluci si chtěli koupit sladkosti a já jsem se stavila ve zverimexu koupit pamlsky králíčkovi. Bylo to hezké a klidně bych jela znovu.

Jitka Nýčová – 7. třída

Napsala: **Silva Pavlová** - 6. třída

Plavání na prvním stupni

Každoročně se děti z 1. až 4. třídy

se účastní

plaveckého výcviku. Do výuky je plavání zařazeno v rámci tělesné výchovy. Děti se na tyto hodiny prožité v plaveckém bazénu v Náchodě těší. Není divu, protože kromě intenzivní výuky plavání je i dost času na hraní a vodní zábavy. Tento rok byla výuka plavání problémová. Byla zkrácena na polovinu z důvodu rekonstrukce oken. Litovali jsme toho, ale nedalo se nic dělat. Děti musely zvládnout vše v kratší době. Také poslední hodina byla jiná. Výcvik obvykle končil závody. Tentokrát děti nezávodily, ale užívaly si při vodních hrách soutěží, řádily na skluzavce a vodním chodníku. Pět týdnů uteklo, a tak se těšíme

MS

EXKURZE DO PRAHY

Jednoho dne se sedmá a osmá třída vydala pod vedením pana ředitele Hlavy a paní učitelky Horké do Prahy na Pražský hrad. Jejich cílem se stala akce nazvaná Hra o hrad, v jehož prostorách procházeli jednotlivými expozicemi a plnili úkoly. Zároveň se na panelech dozvěděli o historii Hradu mnoho zajímavostí. Pak vedla jejich cesta do Zlaté uličky a přes Karlův most do staré části Prahy. Zde se děti zastavily v McDonald's a pak

Lucie Středová – 7. třída

pokračovali na nádraží, odkud je vlak dovezl opět domů. Výlet se všem líbil, počasí jim přálo a všichni se vrátili dobře naladěni, i když unaveni.

MF

Martin Fryželka – 7. třída
na plavání v příštím roce.

Matyáš Bílý – 6. třída

Anežka Mohrová – 5. třída

Denisa Hrušková – 5. třída

Divadlo na ZŠ

Dne 16. září k nám do školy přijeli dva členové divadla HK. Celkem nám zahráli tři divadelní představení. Všechny divadelní hry byly od Shakespearea. První hra se jmenovala Richard III., druhá Marná lásky snaha a poslední Romeo a Julie. Mně se nejvíc líbila hra Richard III. V této hře šlo o to, že dva lupiči měli zabít králova bratra. Jako králova bratra si loupežníci vybrali Honzu Faltyse. Ovšem nakonec ho nezabili. Jeden lupič ho zabít chtěl, protože za to dostane peníze, ale ten druhý ne, protože mu ho bylo asi líto. Vždy když se první lupič napřáhnul, tak druhý něco řekl, aby ho zdržel. Např. „On se tak na mě kouká“ nebo „Ještě poslední přání“ apod. Nakonec to skončilo tak, že druhý lupič bouchl do gongu a byl konec.

Napsal: **Tomáš Kaněra** – 8. třída

Výlet do Častolovic

V tomto školním roce nastal náš první výlet do Častolovic, kde jsme navštívili místní minizoo. Nejprve jsme se nasvačili a pak se šli podívat na zvířátka. Viděli jsme ptáčky, prasátka, kozy, osly, pávy, lamy, zajíčky, berany, slepice, morčata, ovce, pštrosy a další. Poté jsme šli do obory, kde byli jeleni, srnky a další. Když jsme si vše prohlédli, mohli jsme si něco koupit. Každá třída se vyfotila před zámekem, který jsme bohužel nenavštívili. A potom jsme jeli zpět do školy.

Napsala: **Stanislava Jochová** - 3. třída

Věra Jarošová – 7. třída

Burza středních škol

Dne 8. října jsme se třídou jeli na Burzu středních škol do Náchoda. V Náchodě jsme byli dříve, tak jsme měli na náměstí do 8:30 rozchod. Prošli jsme si to tam a uprostřed náměstí u kašny byl sraz. Většina nás tam byla dříve, ale poslední, na koho se čekalo, byl Tonda a Adam. Šli jsme na Hamra, kde jsme před vchodem chvíli čekali, než nás paní učitelka Marelová nahlásila. Hned uvnitř jsme dostali první letáčky a uviděli bývalého žáka naší školy Vojtu Jirků. První, co se nám líbilo, byl krásný koutek se zrcadly, líčením, kulmami a žehličkami na vlasy. Bylo tam velké množství škol, a abychom nechodili po kupě, tak jsme se rozutekli. A my jsme nevěděli, kam jít dříve. Vzali jsme to hned, jak jsme sešli schody doleva, takovou uličkou. První, kterou jsme viděli, byla Střední škola zemědělská a veterinární Lanškroun. Zde byla videa s ukázkami jízd na koni. Poté jsme viděli Střední školu vizuální tvorby. Byla to velice zajímavá škola. Ten pán, který školu předváděl, byl velmi příjemný. Ukazoval nám obrázky, jaké se tam dělají, řekl nám, co se tam vlastně dělá, že dělají propagační letáky nebo třeba obaly na čokoládu, příkladem byly zrovna šablony a letáky, co nám dali. Tato škola mě velice zaujala, ale poté když jsme odcházeli, jsem zjistila, že je soukromá, kde se platí školné. Celkově tam bylo dost soukromých škol. To byl konec této uličky. V rohu budovy byla hotelová škola, ale hoši, co jí představovali, byli zrovna zaměstnaní, tak jsme šli dál. Došli jsme k historickým zaměřením a poté následovala návrhářka zahrad a květin. U chemické školy nás lákali, abychom si zkusili pokus, ale nechtěli jsme. Také jsme viděli ukázky juda a sebeobrany, kterých se zúčastnila Pét'a a Tonda.

Napsaly: **Marcela Pokrupová, Kateřina Martincová, Dana Řepová** – 9. třída

Klání Žáků deváťáků

Dne 11. listopadu jsme jeli autobusem do Náchoda. Nejdříve jely z Vlčkovice Kateřina Martincová, Marcela Pokrupová a Klára Špačková. Potom ve Chvalkovicích přistoupily paní učitelka Marelová a Eliška Žďárská a nakonec v Miskolezích Antonín Jareš a Martin Klíma. Když jsme dorazili do Náchoda, vystoupili jsme na autobusovém nádraží a pomalu šli na náměstí, kde byl 20 minut rozchod. Poté jsme šli na *Střední školu stavební* a tam se zúčastnili soutěže. Když jsme se všichni sešli, soutěž zahájil ředitel školy pan *Ing. Milan Smola*. Potom nás rozdělili na tři skupiny. My jsme byli skupina B. Po rozdělení jsme šli na počítače a tam jsme vytvářeli pokoj podle předlohy. Na úkol jsme měli 60 minut. Poté jsme měli přestávku a mohli se občerstvit chlebíčky nebo sladkým dezertem. Když skončila přestávka, šli jsme na další úkol. To byla fyzika a matematika. Při této disciplíně se každá dvojice

odebrala na jedno stanoviště a po sedmi minutách se střídali. Po dokončení disciplíny byla další přestávka. Po přestávce začala soutěž v geometrii. Měli jsme slepit krychli podle předlohy. Když krychli všichni slepili, čekali jsme už jen na vyhodnocení soutěže. Potom do třídy přišli učitelé a pan ředitel s cenami. Na třetím místě jsme se umístily my: **Eliška Žďárská a Klárka Špačková**. Mezi cenami jsme měly: flash-disk, metr, mikrotužku, propisku, blok, otvírák. Také jsme získaly diplom a krásný dort, které jsme druhý den ve škole snědli s ostatními spolužáky, kteří se soutěže také účastnili. *Martin Klíma a Antonín Jareš* se umístili na 7. místě a *Kateřina Martincová s Marcelou Pokrupovou* na 9. místě.

Napsaly: **Eliška Žďárská, Klára Špačková** – 9. třída

Rodičovské sdružení ohledně výběru škol

Dne 12.11.2015 se konalo rodičovské sdružení ohledně toho, jakou střední školu si vybereme. O 4. vyučovací hodině při matematickém semináři jsme si nejprve pověděli, co všechno musíme připravit na odpoledne, například vajíčkovou pomazánku. Hned po 5. hodině jsme se sešli a rozdělili jsme se na skupinky. Jedna skupinka šla péct čokoládové muffiny. My jsme připravovali jednohubky a prostírání, které se nikomu nechtělo stříhat. Když se dopekly muffiny, které vypadaly spíše jak čokoládové placky, tak jsme na malé talířky připravili vždy 4 jednohubky a 2 muffiny pro naše rodiče, aby měli co k zakousnutí. Dále jsme šli do třídy a připravili jsme na stoly naše jmenovky a židle. Když jsme měli vše připraveno, tak jsme šli domů a chvíli před půl pátou odpoledne jsme se sešli znovu ve škole. Nejdříve jsme dali našim rodičům něco

k pití, a potom nám paní učitelka Marelová pověděla malý úvod, co a jak se bude dít. Poté přišla paní učitelka Krausová a povídala nám o přijímání na střední školy. Asi po půl hodině přišli zástupci středních škol a postupně nám pověděli, z jaké školy jsou a co všechno jejich škola nabízí. Když všichni zástupci škol dopovídali, tak se přesunuli do učebny fyziky a chemie. Tam jsme spolu s rodiči šli za nimi, abychom se zeptali na více informací. Když se každý z rodičů zeptal na vše, co je zájímalo, tak šli zpět do naší třídy za naší paní učitelkou Marelovou, která jim dala lístečky se známkami, které nám zatím vycházejí na vysvědčení, a dala jim určitě ještě nějaké další informace. Mezitím jsme my deváťáci čekali na chodbě jako na porážku a povídali jsme si o školách, které nás zaujaly. Poté jsme všichni jeli domů.

Napsala: **Anna Ješátková** – 9. třída

Projekt Polytechnické vzdělávání

Vážení rodiče a příznivci školy. S radostí vám oznamujeme, že naše škola uspěla s žádostí o grant, který se jmenuje „Polytechnické vzdělávání - Chvalkovice“ a je dotován z prostředků Evropské unie pro oblast podpory 1.1 – Zvyšování kvality ve vzdělávání, Operačního programu - Vzdělávání pro konkurenceschopnost, známý též jako výzva 57. Cílem této aktivity je vytváření výrobků žáků druhého stupně a zároveň nové vybavení školní dílny náradím a učebnicemi. S dalšími informacemi o tomto projektu vás seznámíme v příštím vydání časopisu, nebo na webových stránkách školy.

KM

Klára Špačková – 9. třída

Vážení rodiče!

Jistě jste si oblíbili náš školní časopis a byli byste rádi, kdyby jeho vydávání pokračovalo. My určitě také, ale došlo ke změně stávající finanční situace. *Obec již na jeho vydávání nepřispívá.*

Adéla Dědková – 8. třída

Toto číslo vzniklo díky velké aktivitě *paní Kalinové*, které chceme touto cestou poděkovat za sponzory. Opravdu jsme moc rádi, že díky jejímu přispění a zájmu všech sponzorů mohlo dojít k vydání tohoto čísla. Další osud časopisu je však nejistý. Jsme opět ve stejné situaci jako na začátku roku, kdy jsme netušili, jak se věci vyvinou.

Budeme proto velmi rádi, když nám pomůžete k částce, pohybující se mezi třemi až čtyřmi tisíci za jednu sérii. Jinak hrozí, že budeme muset za časopis od dětí vybírat peníze, nebo jeho grafickou

stránku zbavit současné atraktivitu, tedy barevnosti a možná i počtu stran. V krajním případě bychom byli nuceni i jeho vydávání přerušit.

Prosíme vás tedy touto cestou o pomoc a věříme, že se zapojíte sami nebo nám přivedete sponzory, tak jak to učinila *paní Kalinová* začátkem tohoto roku. Děkujeme za jakoukoli pomoc.

Anna Ješátková – 9. třída

Za ZŠ Chvalkovice M. Horká a K. Marelová

Poděkování sponzorům

Farmet a.s.
Paní Mladá - Jaroměř

Hartmann – Rico a.s.

Vaše redakce časopisu
KM, MH.

Číslo 54 bylo vydáno 30. listopadu 2015 v počtu 143 výtisků.